

פרשת אמור

בס"ד

השפעת מעשה קטן

כתוב באבות דרבי נתן (פרק ו), מה היתה תחילתו של רבי עקיבא, אמרו, בן ארבעים שנה היה ולא שנה כלום, פעם אחת, היה עומד על פי הבאר, וראה אבן שנחלק בה חור, אמר רבי עקיבא, מי חקק אבן זו, אמרו לו, המים שנופלים עליה תדיר בכל יום, הם חקקו את החור באבן, והיה רבי עקיבא מתמיה על זה, איך המים הצליחו לחורר את האבן, אמרו לו, עקיבא, אי אתה קורא אבנים שחקו מים.

מיד היה רבי עקיבא דן קל וחומר בעצמו, מה רך פסל את הקשה, שהמים הרכים חוררו את האבן הקשה, אם כן, דברי תורה שקשים כברזל, על אחת כמה וכמה שיחקקו את ליבי שהוא בשר ודם, מיד חזר ללמוד תורה.

וצריך להבין, הרי רבי עקיבא עד גיל ארבעים היה עם הארץ, ולא שנה כלום, ואם כן איך כתוב שאחרי שראה את האבן ולמד קל וחומר, מיד "חזר" ללמוד תורה, והרי היה עם הארץ ולא למד.

והביאור (רבי ישראל מסלנט זצ"ל), שרבי עקיבא התחיל ללמוד עוד לפני שהוא נהיה רועה צאן, אבל כיון שהוא לא ראה פירות מהלימוד, וראה שהלימוד לא עושה בו רושם, אז הוא התייאש מללמוד, ואחרי שהוא למד את הקל וחומר מהמים שעשו חור באבן, מיד הוא חזר ללמוד תורה.

והרי רבי עקיבא לא ראה ברכה בלימודו, ומה באמת העיר את רבי עקיבא, במעשה עם האבן לחזור וללמוד תורה, אפילו שבהתחלה כשלמד לא ראה פירות בלימודו.

והביאור הוא, שרבי עקיבא ראה שנעשה באבן חור מהמים שנופלים עליה, והתבונן, הרי ודאי שהטיפה הראשונה שירדה על האבן לא עשתה באבן שום רושם, שיוכלו לחשוב שזה יהיה לחור, וכך זה גם בטיפה השניה ובטיפה השלישית וכן הלאה, ואם כן, איך אחרי אלפי טיפות שירדו על האבן, נעשה חור הרי אחרי אלף טיפות הם לא נעשים יותר חזקים מהטיפות הראשונות שהם יוכלו לחורר אבן, ואם כן תמה רבי עקיבא, איך אחרי אלפי טיפות נוצר חור באבן.

והבין רבי עקיבא, שודאי שגם הטיפה הראשונה שירדה על האבן, היא גם עשתה רושם על האבן, רק זה רושם קטן שלא ניכר לעין, אבל איזה שהוא רושם כבר מהטיפה הראשונה נוצר באבן. ולאט לאט באו עוד טיפות, והשלימו את הרושם לחור גדול, אבל אם הטיפה הראשונה לא היתה עושה כלום, אז גם הטיפה השניה וגם הטיפה האלף לא היתה עושה כלום, ולא היה נוצר חור באבן.

ולמד מזה רבי עקיבא קל וחומר לעבודת השם, שדרכו של היצר הרע, להראות לאדם איך הוא לא עושה כלום בעבודת השם, ולהקטין בעיניו כל מעשה שעושה, ולהראות לו שהוא לא מצליח להתעלות בעבודת השם, ובלימוד התורה הקדושה.

אבל האמת, שכל מעשה מצוה שאדם עושה, וכל השתוקקות וכל רצון טוב, וכל מחשבה טובה שאדם חושב, לעשות את רצון השם, זה עושה על האדם רושם עצום, ואפילו שבהתחלה הוא לא שם לב לזה, אבל פתאום לאחר זמן שהוא משקיע ומאמץ, הוא רואה איך שהוא מתעלה ומתרומם, ואיך שכל מה שהוא עושה משפיע עליו, ומרומם אותו.

וכמו שהמים שנופלים על האבן כבר הטיפה הראשונה עושה איזה רושם, כך, גם בעבודת השם כל דבר עושה רושם על האדם.

ולכן מיד חזר רבי עקיבא ללמוד תורה, שגם אם נראה שאין פירות ותוצאות בעמלו, זה לא כך, אלא כל לימוד וכל דבר משפיע על האדם, רק זה לא ניכר בהתחלה.

וזה בא ללמד אותנו, שלא לזלזל בשום מעשה טוב, ואפילו המעשה הטוב הקטן ביותר שהאדם עושה, זה משפיע על האדם, ועוד דבר קטן, ועוד דבר קטן, בסוף האדם יראה את התוצאה איך שהוא עולה ומתעלה ומתרומם.

הלכות שבת

- א. אסור להרטיב בשבת בגד במים, גזירה שמא יבוא לסחוט את המים מהבגד.
- ב. בגד שהוא לא מקפיד שהוא ספוג במים, כמו סמרטוט, שמצוי שמשאירים אותו רטוב עם המים שבתוכו, ולא מקפידים לסחוט ממנו את המים, לא גזרו בזה שמא יסחוט. ולכן, סמרטוטים שעשויים לנקות את השולחן או את הרצפה, מותר לספוג לתוכם מים שנשפכו על גבי השולחן או על גבי הרצפה, כיון שדרכם לכך אין חשש שמא יבוא לסחוט את המים שבתוכם.
- אבל, צריך ליזהר שלא יסחט את המים שבתוכם, ולכן יקח אותם באופן שלא פסיק רישיה (בטוח) שיסחטו ממנו המים.
- ג. האיסור להרטיב בגד במים שמא יסחט ממנו את המים, זה רק כאשר מרטיב את הבגד במים מרובים, אבל במים מועטים מותר, ולכן מותר לנגב את הידים במגבת כיון שזה רק מים מועטים.
- ד. המהלך בדרך ונרטבו בגדיו במים, כגון שירד עליהם גשם, מותר לו להמשיך ללכת עם בגדיו הרטובים, ולא גזרו שמא יסחט את המים שבהם.
- וכאשר הוא מגיע לביתו ופושט את הבגדים הרטובים, לא ישטח אותם לייבשם, כדי שלא יחשדו בו שכיבס את הבגדים בשבת, אלא מניח אותם כדרכו בלי לשטוח, על גבי כסא או על קולב, וכדומה.
- ה. אסרו חכמים לטלטל בגד שנרטב במים, גזירה שמא יבוא לסחוט, ואפילו שהוא לא רטוב כולו אלא רק מקצתו, אסור לטלטלו שמא יסחטנו, ויש אומרים שמותר לטלטל בגד רטוב על ידי שני בני אדם, באופן שאין פסיק רישיה (שלא בטוח) שייסחט על ידי הטלטול.
- ו. האיסור לטלטל בגד רטוב, הוא דווקא כאשר הבגד רטוב במים מרובים, אבל אם הוא רטוב רק במעט מים אין בו גזירה שמא יבוא לסחוט ומותר לטלטלו.
- ז. אם הבגד רטוב משאר משקים ולא ממים, אפילו אם הוא רטוב ממשקים מרובים מותר לטלטלו ולא גזרו חכמים שמא יסחוט, כיון שגם אחרי הסחיטה הבגד נשאר מלוכלך מהמשקה שהיה בלוע בו, ולכן לא גזרו חכמים שמא יבוא לסחוט את המשקה הבלוע בו.

ח. בגד שהיה רטוב בבין השמשות של כניסת השבת במים, והיה אסור לטלטלו, ובמהלך השבת התייבש, יש אומרים שאסור לטלטלו כל השבת, כיון שהיה מוקצה בתחילת השבת, ויש אומרים שכיון שהוא הולך ומתייבש לבד, מותר לטלטל אותו בשבת אחרי שהוא התייבש.

ט. מטלית רטובה מאוד, שמונחת בתוך הכיור על זה, מותר להוציא אותה מהכיור, וצריך ליזהר להוציא בזהירות שלא יסחט את המים הבלועים בתוכה.

שבת שלום ומבורך

זמן הדלקת נרות שבת קודש (בית שמש): 6:53. צאת שבת: 8:11. רבינו תם: 8:45.

לברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם

הראל בן מרים. ערן בן צפורה. משה דוד בן רחל. עובדיה בן לאה.

לעילוי נשמת

צפורה בת עליה יעל עמרני ע"ה